

Arrest

nr. 117 406 van 21 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN WESEMAEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 31 januari 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 10 september 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 10 juni 1983 te Juba, in het huidige Zuid-Soedan. Uw vader was lid van het Sudan People's Liberation Army [verder SPLA], en hij voorzag deze beweging van kogels en andere voorraden. Uw vader gaf u vaak de opdracht kogels dan wel voorraden, naar andere leden van SPLA te brengen. Op een dag in het jaar 2005 kwam u terug

naar uw huis en zag u dat het huis gebombardeerd werd. U vluchtte daarop de brousse in, samen met vele andere mensen. Nadat u een week door de brousse trok, kwam u aan in Darfoer. Te Darfoer, werd u samen met anderen gearresteerd door de politie en opgesloten in een gevangenis. Wanneer u op een nacht, tijdens uw detentie in de gevangenis te Darfoer, wakker werd, bleken enkele gevangenen de muur van de gevangenis stuk te hebben gemaakt. U, alsook vele andere gedetineerden, ontsnapten daarop uit de gevangenis. U wandelde, samen met anderen, tot u aankwam aan de zee, waar jullie een man ontmoetten, aan wie jullie jullie problemen uitlegden. Deze bracht jullie aan boord van een schip dat jullie naar Italië bracht. U nam er de trein naar Oostenrijk, waar u een eerste maal asiel aanvraag. Daar u lang niets vernam met betrekking tot de door u ingediende asielaanvraag te Oostenrijk, vertrok u naar Italië, waar u in het jaar 2008 een asielaanvraag indiende. Nadat u Italië uitgezet werd, ging u terug naar Oostenrijk, waar u een tweede asielaanvraag indiende in het jaar 2009. U keerde datzelfde jaar terug naar Italië, waar u verbleef tot 30 januari 2012. U nam een trein naar België, waar u aankwam op 31 januari 2012. U vroeg dezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Immers, u heeft de door u geopperde afkomst uit Zuid-Soedan, alsook de door u geopperde Soedanese nationaliteit, absoluut niet aannemelijk gemaakt.

Gevraagd hoe u reisde, nadat u in 2005 Juba zou hebben verlaten, antwoordde u kortweg dat u naar Italië ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd naar welke stad u dan ging nadat u in 2005 Juba verliet, antwoordde u de vraag negerend, dat u wegging en een schip nam. U erop gewezen dat Juba niet aan de zee ligt, en nogmaals gevraagd waar u heen ging, antwoordde u dat u per schip naar Italië reisde. Nogmaals gevraagd waar u heenging toen u Juba verliet, antwoordde u dat u de brousse in liep. U verklaarde verder dat u liep, u dan aankwam in Darfoer, en er daar veel politie was. Gevraagd hoe u van Juba naar Darfoer ging, antwoordde u dat u de brousse inging en liep. Gevraagd waar in Darfoer u dan aankwam, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd hoe lang u er over deed om naar Darfoer te gaan, antwoordde u dat u ongeveer een week in de brousse was. Gevraagd of u dan de hele weg wandelde, antwoordde u dat jullie de brousse inliepen en wandelden. Gevraagd hoe ver Darfoer van Juba is, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waar Darfoer ligt, antwoordde u opnieuw het niet te weten, en herhaalde u dat u de brousse inliep en u dan in Darfoer was. Gevraagd of Darfoer in het noorden, dan wel in het zuiden van Soedan ligt, antwoordde u dat het niet in het zuiden ligt, en het niet ver van Juba is. Opnieuw, ter verduidelijking, gevraagd hoe u naar Darfoer ging, antwoordde u, opnieuw vaagweg, dat u de brousse in liep, en na een week uitkwam in Darfoer (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd waarom u uitgerekend naar Darfoer ging, antwoordde u dat u niet wist waarheen u liep, en u dan 'plots' in Darfoer was. U erop gewezen dat Darfoer op ongeveer 1500 kilometer van Juba ligt (indien men Nyala, hoofdstad van Zuid-Darfoer als referentiepunt neemt, zie informatie in administratief dossier), en u toch wel iets moet weten betreffende uw reis tussen Juba en Darfoer, antwoordde u het niet te weten. U erop gewezen dat het toch niet mogelijk is om een afstand van 1500 kilometer, te voet te overbruggen in een week, antwoordde u weinig verhelderend en allerminst overtuigend, dat u de brousse in liep en uitkwam in Darfoer.

Gevraagd of u weet in welke stad in Darfoer u dan was, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 18 en 19). U gevraagd hoe het mogelijk is dat u na een week plots aankwam in Darfoer, gezien Juba op zo'n 1500 kilometer van Darfoer ligt, antwoordde u opnieuw, de onmogelijkheid waarmee u werd geconfronteerd volledig ontwijkend, dat u na een week in de brousse in Darfoer aankwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U geconfronteerd met de logische vaststelling dat het niet mogelijk is om 1500 kilometer te wandelen in één week, preciseerde u, geenszins overtuigend en op het belachelijke af, dat u liep. Gevraagd waarheen u werd gebracht na uw arrestatie, en waar de gevangenis was waar u opgesloten werd, antwoordde u Darfoer (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U erop gewezen dat Darfoer groot is, antwoordde u enkel te weten dat het in Darfoer was. Gevraagd op welke datum u de gevangenis verliet, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd hoe lang u in de gevangenis was, antwoordde u ongeveer een week (zie gehoorverslag CGVS, p. 20) – dit in tegenstrijd met uw eerdere verklaring, namelijk dat u enkele weken in de

gevangenis was (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd hoe u dan, na uw ontsnapping uit de gevangenis, naar de zee reisde, antwoordde u dat jullie gingen, en u er niet op lette waar u heenging (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd hoe lang het duurde vooraleer u aan de zee aankwam, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd welke dorpen of steden u onderweg tegenkwam, antwoordde u het niet meer te weten. Gesteld dat u toch wel iets moet weten, gezien u opperde van Darfoer (in het uiterste westen van Sudan, zie informatie in administratief dossier) helemaal naar de zee (in het uiterste oosten van Sudan, zie informatie in administratief dossier) te hebben gewandeld, antwoordde u dat u er niet op lette. Gevraagd wanneer in het jaar 2005 u het schip naar Italië nam, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd in welke stad u dat schip nam, antwoordde u opnieuw het niet te weten.

Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen reeds volledig en fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde relaas. Dat u in een week van Juba naar Darfoer zou zijn gewandeld, zonder dat u weet waar in Darfoer u was, en u daarna naar 'de zee' wandelde, zonder dat u nog maar één dorp of één stad kunt noemen die u onderweg tegenkwam, is geenszins geloofwaardig. Immers, het is ten eerste praktisch onmogelijk dat u in één week tijd te voet van Juba naar Darfoer zou zijn gewandeld – een wandeling van een week die, gezien de afstand, bovenmenselijke vermogens zou vergen – en het is ten tweede volkomen ongeloofwaardig dat u, met betrekking tot deze tocht, en met betrekking tot de tocht van Darfoer naar de zee, geen enkele plaatsnaam weet te noemen die u onderweg gepasseerd zou zijn. Naast de vaststellingen dat bovenstaande verklaringen reeds volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, doet uw onwetendheid wat betreft steden of dorpen die u onderweg gepasseerd zou zijn, wat betreft de plaats in Darfur waar u plots toegekomen zou zijn, en wat betreft de plaats waar u gevangen gehouden zou zijn geworden, ook fundamenteel afbreuk aan de door u geopperde (zuid-) Soedanese afkomst. Verder kunnen er nog enkele verklaringen van u worden opgemerkt, die de ongeloofwaardigheid van de door u geopperde afkomst en nationaliteit, enkel bevestigen.

U verklaarde tot het jaar 2005 te Juba te hebben gewoond, maar de Zuid-Soedanese nationaliteit niet te bezitten, daar u Soedan verliet voor de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd wanneer Zuid-Soedan een onafhankelijk land werd, verklaarde u het evenwel niet te weten. Gevraagd welke 'sub area districts' er bestaan in Juba, antwoordde u de vraag niet te begrijpen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U geconfronteerd met de vaststelling dat de stad Juba onderverdeeld is in meerdere 'sub area districts', en gevraagd of u namen van deze kunt geven, antwoordde u het niet te weten hoe het er nu gaat. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Juba bestaat uit drie 'sub-area districts, met name Juba, Katro en Munuki. Gevraagd wat u allemaal weet te vertellen over Juba en wat u zoal over deze stad weet – de stad waar u van uw geboorte tot het jaar 2005 gewoond zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) – antwoordde u, uiterst summier, dat u in de omgeving van Saint-Joseph woonde te Juba en dat u katholiek bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd in welke staat Juba ligt, antwoordde u het niet te weten, en voegde u er, geenszins relevant, aan toe dat u er wegging in 2005, voor de onafhankelijkheid – uit de beschikbare informatie blijkt immers dat Juba, tot 1 april 2005, in de staat 'Bahr El Jabal' lag, en deze naam nadien gewijzigd werd in 'Central Equatoria'. Gevraagd of zuidelijk Soedan dan niet ingedeeld was in verschillende regio's, antwoordde u weinig verhelderend dat er vele regio's zijn in Soedan, zoals de katholieke regio's. Gevraagd of de naam 'Bahr El Gazal' u iets zegt, antwoordde u ontkennend en vraagt u zich af wat het is. U erop gewezen dat Bahr El Gazal een staat in Zuid Soedan is, antwoordde u dat niet te kennen – hoewel u er logischerwijze doorheen gewandeld zou moeten hebben, tijdens de door u geopperde wandeltocht van Juba naar Darfoer (zie administratieve kaart Soedan in administratief dossier). Gevraagd of u, naast Juba, nog andere steden kent in Zuid-Soedan, antwoordde u Nimule (een stad op de grens tussen Zuid-Soedan en Uganda), en voegde u eraan toe dat er vele steden zijn. Gevraagd of u andere steden kunt noemen, antwoordde u Darfoer. U geconfronteerd met de vaststelling dat Darfoer geen stad is, antwoordde u dat, wanneer u er was, Darfoer de hoofdstad was van Juba, en Juba, voor de Zuid-Soedanese onafhankelijkheid, onder Darfoer hoorde. Het dient evenwel vastgesteld dat Darfoer geen stad is, maar een regio onderverdeeld in provincies, in het huidige (noordelijk) Soedan. De stad Juba heeft Darfoer nooit als 'hoofdstad', dan wel als 'hoofdplaats' gekend, en heeft geen administratieve of geografische link met Darfoer. Gevraagd welke andere steden in Sudan en Zuid-Sudan u kent, antwoordde u dat er vele zijn, maar u het vergat. Gevraagd welke wijken u kent te Juba-stad, antwoordde u Rumberg [vermoedelijk bedoelde u Rumbek, een stad 490 kilometer verwijderd van Juba], Iye [vermoedelijk bedoelde u Yei, een stad 155 kilometer verwijderd van Juba], en voegde u eraan toe dat het er veel zijn

(zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of u er nog kunt noemen, herhaalde u dat er veel zijn, u het vergat, en voegde u eraan toe dat Nimule, niet ver is van Juba. Gevraagd of er bergen zijn bij Juba, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat er het Nuba-gebergte is. Gevraagd of dat dicht bij Juba is, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of er nog andere gebergtes zijn bij Juba, antwoordde u dat er zijn, en u weet dat het Nuba-gebergte er is. U later tijdens het gehoor op het CGVS ter bevestiging gevraagd of u er zeker van bent dat het Nuba-gebergte bij Juba is, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U erop gewezen dat het Nuba-gebergte in het noorden van Sudan gelegen is (meer bepaald in de provincie Zuid-Kordofan), antwoordde u dat er een Nuba-gebergte is bij Juba. Het dient evenwel vastgesteld dat het Nuba-gebergte zich geenszins in de omstreken van Juba bevindt, maar wel in Zuid-Kordofan, een Sudanese provincie die grenst aan het noorden van Zuid-Soedan (zie informatie in administratief dossier). Gevraagd of er een rivier loopt nabij de stad Juba, antwoordde u bevestigend, en gaf u aan dat de Witte Nijl er stroomt (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of deze door de stad, dan wel naast de stad loopt, antwoordde u vaagweg de richting niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Opnieuw gevraagd of de rivier doorheen de stad stroomt, dan wel of ze naast de stad stroomt, antwoordde u dat niet te weten. Gevraagd of er een luchthaven is te Juba, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd welke scholen er allemaal zijn in Juba, antwoordde u het niet te weten daar u niet naar school ging. Gevraagd welke kerken u kent in Juba, antwoordde u dat u katholiek bent, er vele kerken zijn, maar u er niet ging. Gevraagd of er een universiteit is in Juba, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd wat de naam van de universiteit is, antwoordde u het evenwel niet te weten. In een poging te peilen naar zaken in Juba die u misschien wel zou kennen, gevraagd wat u kunt vertellen over Juba, en wat er allemaal te zien valt, antwoordde u, geenszins overtuigend, dat je er niet vrij kan rondlopen. Gevraagd wat de dichtstbijzijnde steden zijn, antwoordde u Dinka. Gevraagd of dat dan een stad is, antwoordde u dan weer ontkennend en gaf u aan dat het een stam is. Opnieuw gevraagd welke steden u kent, naast Nimule, antwoordde u Darfoer (een regio in noordelijk Sudan) en Malik (een door het CGVS niet teruggevonden plek in Sudan of Zuid-Sudan). Gevraagd of u nog andere steden weet te noemen, antwoordde u dat er vele zijn, maar u het vergat. Gevraagd of er vluchtelingenkampen waren te Juba, antwoordde u bevestigend. Gevraagd hoe die kampen heetten, antwoordde u, opnieuw, het niet te weten. Gevraagd of u Gudele kent, en of die naam u iets zegt, antwoordde u dat niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U erop gewezen dat het een dorp nabij Juba betreft, gaf u aan het niet te kennen - hoewel, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, Gudele zich op zo'n 13 kilometer van Juba bevindt. Gevraagd of u Bor kent, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat het een stad rond Juba is. Gevraagd waar Bor is, en of het ten noorden, ten zuiden, ten oosten of ten westen van Juba gelegen is, antwoordde u dat het nabij is, Bor er ergens is, maar u geen antwoord kunt geven op de vraag. Bovenstaande verklaringen weten geenszins te overtuigen, en doen fundamenteel afbreuk aan de door u geopperde Zuid-Soedanese afkomst en Soedanese nationaliteit. Immers, uw verklaringen dat Juba bij het Nuba gebergte ligt, Juba als hoofdstad Darfoer heeft, uw onwetendheid wat betreft dorpen of steden in de nabijheid van Juba, uw onvermogen nog maar één plaatsnaam te noemen, waar u passeerde op uw wandeltocht van Juba naar Darfoer, en daarna naar de zee (in het oosten van noordelijk Sudan) en uw onwetendheid betreffende de vragen over de stad Juba en omstreken, doen volledig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde afkomst uit zuiderlijk Soedan, en de door u geopperde Soedanese nationaliteit en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde problemen die u zou gehad hebben in Sudan.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen in acht genomen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van de door u geopperde nationaliteit, afkomst en identiteit, noch ter staving van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van *“artikel 1, 2 en 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de formele motivering van Administratieve akten, artikel 62 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en het verwilderen van vreemdelingen”*, in een tweede middel de schending van de zorgvuldigheidsplicht en in een derde middel *“afwendung van macht: miskennen van feitelijkheden”*.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. Machtsafwendung houdt in dat een orgaan de bevoegdheid die hem werd verleend tot het bereiken van een bepaald doel van algemeen belang gebruikt om een ander, ongeoorloofd doel na te streven. Verzoeker voert niet het minste element aan waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing zodat het middel, voor zover het gesteund is op machtsafwendung, niet ontvankelijk is (RvS 5 juli 2007, nr. 173.195).

Nopens de status van vluchteling

2.6. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit, nationaliteit en herkomst op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al

mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

2.7. De door de commissaris-generaal correct weergegeven talrijke en flagrante onwetendheden en onmogelijkheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

2.8. Daargelaten dat verzoeker verklaarde 4-5 jaar de *"lagere school"* te hebben gevolgd en te kunnen lezen en schrijven, ook in het Engels (vragenlijst 2.10.a, gehoor p. 8), kunnen zijn *"ongeschooldheid en ongeletterdheid"* geenszins overtuigen als verschoning voor zijn talrijke en flagrante onwetende en onmogelijke verklaringen over zijn regio van herkomst en zijn asielrelaas in Darfoer. Immers, ook van een persoon met een beperkte opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker kan verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven en de kwesties die hij zelf aanbrengt. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Juba kan weten. Dat *"het vluchtverhaal van verzoeker zich afspeelt in 2005 en dus al meer dan 7 jaar geleden is. Dat dit een reden kan zijn dat verzoeker zich niet alle specifieke details herinnert van zijn vluchtverhaal, zoals bij de vraag welke dorpen hij heeft gepasseerd in zijn vlucht"*, kan evenmin worden aanvaard gezien de onmogelijke en volkomen onwetende verklaringen van verzoeker en gezien verzoeker ook nu nog meent asiel te moeten aanvragen op basis van feiten van 7 jaar geleden.

2.9. Verzoeker brengt aldus geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hij beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.11. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door onmogelijke en onwetende verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden verblijf in Soedan. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

2.12. Waar verzoeker vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden

dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.13. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK